

- Tia Lehtinen, Koulutuskeskus Salpaus, 17.9.2011-12.12.2011

Oppilaitoksen esittely

Hiko Mizuno College of Jewelry on yksityinen oppilaitos Tokion Shibuyassa Japanissa. Siellä opiskeleminen maksaa useita tuhansia euroja vuodessa. Taidepainotteisessa oppilaitoksessa on useita eri linjoja, kuten esimerkiksi korumuotoilulinja, kenkien suunnittelulinja ja vaatesuunnittelulinja. Noin 60 % opiskelijoista oli japanilaisia ja suurin osa ulkomaalaisista korealaisia. Opintojamme ohjasivat luokan omat opettajat ja heidän apuopettajansa. Välillä meitä ohjasi myös kolmas "liikkuva" opettaja, joka oli selvästi taiteellisempi. Luokanopettajat olivat teknisesti lahjakkaita oman alansa ammattilaisia, joilla oli kutsumus opettajan ammattiin. Apuopettajat huolehtivat vaihto-opiskelijoista ja toimivat heidän tulkkeinaan.

Päivät alkoivat nimenhuudolla klo 09:30 ja päättyivät klo 16:50. Päivässä oli kaksi 10 minuutin kahvitaukoa ja tunnin mittainen ruokatauko, joka alkoi klo 12:40. Ruokatunnin jälkeinen oppitunti alkoi jälleen nimenhuudolla. Opiskelua oli normaalisti neljänä päivänä viikossa, mutta oppilaitos oli avoinna maanantaista lauantaihin. Ymmärtääkseni tilat olivat eri opiskelijaryhmien käytössä aamusta iltaan koko viikon sunnuntaita lukuun ottamatta. Opiskelijakaupasta saattoi ostaa pientä purtavaa ja työkaluja. Oppilaitoksessa oli myös pieni kirjasto, näyttelytiloja sekä työkaluvuokraamo. Viereisessä luokassa oli vedenkeitin ja mikro lounastaukoa varten.

Ensivaikutelmia

Sallittu oleskeluaika Japanissa turistiviisumilla on 90 päivää. Minä olin maassa 89 päivää. Lähdin Japaniin Suomesta 14.9. ja poistuin Japanista 12.12. Ensimmäinen päivämme "Hiko Mizunossa" oli vaihto-oppilaiden orientoitumispäivä 17.9. Päivä oli lyhyt, lähinnä tiedotustilaisuus, jossa jaettiin lukujärjestykset ja kerrottiin mitä meidän tulisi tietää ennen opiskelun aloittamista.

Meidät otettiin koulussa erittäin lämpimästi vastaan, ja hyvinvoinnistamme oltiin erittäin kiinnostuneita. Hieman harmia tuotti se, että hyvin harva opiskelija puhui englantia edes sen verran, että olisi kyennyt käymään hyvien huomenien toivottamista kummempaa keskustelua. Olisin mielelläni hankkinut paljon uusia tuttavuuksia, mutta puutteellisen kielitaidon vuoksi ne jäivät muutamaan. He eivät osanneet englantia, enkä minä japania.

Syksy Japanissa oli suomalaisen mittapuun mukaan todella lämmin myös iltaisin.

Arkipäivän tilanteet ja liikkuminen julkisilla kulkuneuvoilla olivat minulle varsin helppoja, sillä olin ollut Japanissa aiemminkin. Kielimuuriakin toki hieman oli, mutta hyvin englantia ymmärtävien ja erittäin avuliiden apuopettajien ansiosta asiat tulivat aina ymmärretyksi molemmin puolin. Silti minusta tuntuu, että opiskelun käyntiin lähteminen "Hikossa" oli todella tahmaista. Asiaan lienee vaikuttanut se, että vaihto-oppilaita oli yhteensä seitsemän ja he häiritsivät opettajia ja apuopettajia mielestäni tarpeettomilla kysymyksillä kuten: mistä löytyisi paperiliimaa? ja mihin litkuun voi laittaa rautaa ja mihin ei? Mietin jälkepäin, että jos olisin ollut rohkeampi, niin asiat olisivat lähteneet sujumaan huomattavasti nopeammin.

Opiskelukokemuksia

Japanilaiset käyttävät erilaisia metalliseoksia ja epäjaloka metalleja suomalaisia huomattavasti ennakkoluulottomammin. Myös minä opin käyttämään niitä. Käsittelin paljon rautaa, taoin ja tein

siitä työkaluja korujen lisäksi. Pääsimme osallistumaan damaskus -kurssille, jossa taottiin teräksestä ja nikkelistä oma pala damaskusta ja sen jälkeen siitä valmistettiin koru. Ensimmäisenä opimme "nunome zouganin", eli japanilaisen inlay -tekniikan, jossa hyvin ohutta jalometallilevyä isketään kiinni karkealle rautapinnalle. Lopuksi kokeilimme hieman "nanakon", kalan mätiä muistuttavan pintakuvion, tekemistä suoralle metallipinnalle.

Uusien tekniikoiden lisäksi osallistuimme oppilaitoksen järjestämiin hyväntekeväisyysmyyjäisiin. Opettajat ja oppilaat halusivat lahjoittaa osan myyjäisten tuotosta Japanin Tsunamin uhreille Sendaihin. Myyjäisten teemana oli "rainbow". Itse tein värikkäitä laminoituja paperikoruja, joissa oli hieman hopeaa. Vaihdon päätteeksi vaihto-oppilaat järjestivät näyttelyn. Järjestelyihin kuului tarjoiltavan hankkiminen sekä korujen valmistus ja esillepano. Varsinaista aihetta ei annettu, mutta korujen tuli liittyä oleskeluumme Japanissa. Tein korusarjan, jonka aiheena oli lootuksen juuret. Japanilaiset pitävät paljon tästä ruokakasvista.

Vapaa-aika

Vietimme Japanissa useita juhlapyyhiä, jotka antoivat mahdollisuuden matkustella vähän muuallakin kuin Tokiossa. Ehdimme käydä Kiotossa, Tsuchiurassa, Osakassa, Takaokassa ja Narassa. Kaikki paikat tarjosivat hienoja nähtävyyksiä ja upeita kokemuksia. Suosittelen ehdottomasti, että vaihtoon lähtijä tutustuisi vaihtomaahansa matkustelemalla niin paljon kuin aikataulut ja rahatilanne antavat myöden. Käytin itse liikkumiseen mm. halpoja yöbuseja ja Juna Passia. Julkisilla liikkumista on turha pelätä, sillä se on tehty kieltä taitamattomallekin erittäin helpoksi Japanissa.

Majoituksen suhteen olimme varsin onnekkaita. Löysimme Internetistä japanilaisen rouvan, joka vuokrasi muutamaa taloa (Nekotaloa) pelkästään suomalaisille matkaajille varsin huokeaan hintaan (Tokion mittapuulla). Olimme tiedustelleet hyvissä ajoin huoneistoa kolmelle ja saimme varattua sen itsellemme koko vaihtomme ajaksi. Asunnossa oli kolme huonetta, keittiö, kylpyhuone ja vessa. Oma pesukone säästi paljon vaivalta, vaikkakin julkinen pesula oli aivan lähistöllä. Asunto oli hyvällä paikalla. Matka oppilaitokseen kesti vain noin 40 minuuttia ovelta ovelle. Edullinen ruokakauppa oli ihan vieressä. Ympäristö oli todella rauhallinen ja viihtyisä. Rahaa matkalla kului todella paljon. Yllätyin, kuinka paljon sitä kuluikaan. Kun on paljon liikenteessä, tulee syötyä usein ulkona. Koska euron kurssi Japanin jeniin nähden oli varsin keho, eläminen kävi äkkiä kukkarolle. Liikkuminen paikasta toiseen kuluttaa myös yllättävän paljon rahaa, vaikka yksittäinen julkinen matka onkin varsin edullinen. Arvioisin, että minulta kului reilu nelisen tuhatta euroa kolmen kuukauden aikana. Tähän on laskettu asumiset, lennot, syömiset, liikkumiset ja kaikki muu tuliaisista lähtien. Halvemmallalla olisin päässyt, jos olisin ollut tarkempi siinä, mitä syön, miten usein käyn ulkona ja mitä ostan itselleni (vaatteita ja tultiaisia).

Vinkkejä vaihto-opiskelijoille

Vaihtoon lähtiessä kannattaa ottaa huomioon mm. yllättävät rahanmenot, joita tulee aivan varmasti. Esimerkiksi master card kannattaa pitää mukana kaiken varalta, vaikka olisi varma, että sitä ei tule käytettyä. Lisäksi kannattaa ottaa mukaan jonkunlainen japanissa toimiva puhelin, yhteydenpitoväline ulkomaille (esim. tietokone & Internet), matkaoppaita, sanakirjoja ja peruslääkevarasto (ripuli-, ummetus- ja särkylääkkeet, maitohappobakteerit, hoitavat rasvat ja rakkolaastarit). Mikäli olet paikallisista poikkeavaa kokoa, saattaa olla, ettet löydä itsellesi sopivia vaatteita. Suosittelen erittäin lämpimästi myös tutustumista paikallisten tapoihin, jottet tulisi tietämättömyyttäsi loukanneeksi ketään. Mitä enemmän osaat japania, sen helpommin vaihtojakso sujuu.

Oppilaitoksen työkaluvuokraamosta saat lähes mitä vain, joten ei tarvitse stressata sillä mitä työkaluja ottaa mukaan. Itse pidin hyvänä ottaa mukaan muutaman isomman viilan, paljon erilaisia neulaviiloja, pistepuikon, sahan, sahanteriä, viivottimen, piirtopuikon, skamoja, paljon erilaisia letkuporan teriä, omaa materiaalia (hopeaa, puolivalmisteita ja muutamia kiviä), sytyttimen, essun, vahoja ja filssikapuloita. Tavarointa säilytetään koulun tarjoamassa henkilökohtaisessa lukollisessa kaapissa. Kaappi ei ole järin iso, joten työkalupakki, jossa työkalunsa pitää, kannattaa hankkia sen mukaan. Oma noin 30litran orthex -säilytyslaatikko mahtui kaappiin juuri ja juuri.

En osannut lähtiessäni odottaa reissulta mitään tiettyä. Tiesin, että halusin oppia joitain uusia japanilaisia kultasepänalaa sovellettavissa olevia tekniikoita ja hankkia uusia kokemuksia. Molempia sain, ja paljon enemmänkin. Harmittamaan jäi, kun en osannut enempää japania enkä kehdannut opettajilta kysyä enempää erilaisista mielenkiintoisista tekniikoista, koska pelkäsin olevani työkeä tai vaivaksi. Kokemus kokonaisuudessaan oli äärettömän positiivinen ja suosittelen kaikille vähänkään Japanista kiinnostuneille vaihdon harkitsemista vakavasti. Oppilaitos ja muut järjestöt tukevat rahallisesti vaihtoa niin hyvin, että tuen puutteesta vaihtoon lähteminen tuskin jää kiinni. Vaihto oli opettavainen, mielenkiintoinen ja kasvattava kokemus.